

Bilag VI.**Oversættelse.****Fhv. udenrigsminister Ole Bjørn Krafts indlæg i Det særlige politiske Udvalg den 18. december 1962.**

Vi støtter den af De forenede Staters repræsentant foreslåede resolution, men ikke fordi vi har glemt, hvad der skete i 1956. Tværtimod, vi har ikke glemt, hvor hjælpeløs De forenede Nationer var ved forsvaret af det ungarske folks ret til selvbestemmelse. Vi har ikke glemt, at De forenede Nationers præsident, Prins Wan, blev forhindret i at rejse til Ungarn for — i henhold til De forenede Nationers plenarforsamlings bestemmelse — at undersøge situationen i dette land.

Vi støtter ikke nu den af De forenede Stater foreslåede resolution, fordi vi har opgivet vort krav om selvbestemmelse for Ungarn. Vi støtter dette krav af lige så fuldt hjerte, som vi støtter kravet om selvbestemmelse for andre folk i andre verdens-

dele, hvor vi har haft den glæde at være vidne til, at flere og flere folkeslag er blevet frie og har opnået uafhængighed. Vi understøtter resolutionen, fordi den er en naturlig løsning på situationen, som den er i dag, og for at forhindre, at en repræsentant udvalgt af vor forsamling forhindres i at udføre sine pligter. Vi håber, at dette ikke vil ske for generalsekretæren, når han skal til at overvåge udviklingen i det ulykkelige land, for hvilket vi føler, vi har en speciel forpligtelse.

Vi vil leve i håbet om, at det en dag må tillades det ungarske folk ifølge fredelig overenskomst mellem stormagterne at vælge sin egen regering på grundlag af frie valg, som det engang er blevet lovet.